

Svätojánsky

CHLEBÍK

Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť.

Ján 6,35

2/2015

Obsah

Utečenci verzus viera.....	2
Verný až za hrob.....	3
Stretnutie mládeže horného Liptova.....	7
Niečo z vinohradu.....	7
Pravoslávny sobáš v ev. kostole.....	8
Pomoc v atmosfére strachu.....	9
Bez roka štvrt storočia.....	10
Konfirmačná rozpomienka.....	11
Lev, šatník a čarodejnica.....	12
Zborový deň dážd' neohrozil.....	14
Raw alebo joga?.....	16
Malý princ.....	17
Modlitba alebo najlepší vtíp roka?.....	19
Voňavý ovocný čaj s kúskami ovocia.....	20
Tolerančný patent a náš cirkevný zbor.....	20
Svätojánska muška.....	23
Matrika od 1. 4. do 26. 11. 2015.....	26

Časopis evanjelikov Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján s filiálkami Beňadiková, Podtureň a Uhorská Ves.

Časopis je nepredajný! Náklady na jeden výtlačok sú cca 1 €, preto sme vďační za každý milodar. Môžete tak urobiť na farskom úrade či v chráme.

Pre vnútromisijnú potrebu vydáva:

Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127, 032 03 L. Ján

Telefón: 044/526 33 28, 0918 828 334

Email: lipt.jan@ecav.sk

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051

BIC: SUBASKBX

Redakčná rada: Peter Taját, Naďa Kubányová, Ján Paciga, Anna Lubelanová, Jana Daňová, Jana Pivková

Foto: Juraj Janda, Peter Taját, Daniela Tajátová, web

Jazyková korektúra: Naďa Kubányová

Technické spracovanie: Peter Taját

Ďakujeme za články, názory, námety. Redakčná rada si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Úvodník

Utečenci verzus viera

Kresťania už zo svojej podstaty sú utečencami. Prinášajú do tohto sveta bláznovstvo kázania spásy v Kristovom kríži a svet sa im mnohým odmieňa tým, že ich neprijíma, vysmieva, prenasleduje, vyhradzuje miesto kdesi na okraji spoločnosti. Prvotní kresťania museli utekať pred prenasledovaním a skrývať sa. Neskôr sa mnohokrát táto situácia opakovala. Z Čiech po bitke na Bielej hore utekali evanjelici do exilu. Niektorých z nich sa ujal v Nemecku gróf Mikuláš Ludvik von Zinzendorf a vznikla tak obnovená Jednota bratská, ktorá svojou misijnou aktivitou a živou vierou je pod nesvorom.

Prečo to pripomínam? Pretože my kresťania máme byť medzi prvými, ktorí najlepšie chápú, čo to znamená byť na úteku. Nesmie nám byť cudzie utrpenie druhých a máme pamätať, čo nám k tomu hovorí náš Pán Ježiš Kristus. Sám o sebe povedal: „Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu.“ Vyzval učeníkov, aby nehľadeli na svoje pohodlie: „Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma.“ Stotožnil sa s utečencami a vyzval nás pomáhať im: „Hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma.“

Som presvedčený, že utečenecká kríza, ktorú teraz Európa prežíva, je výzvou pre nás kresťanov, aby sme sa vrátili k Pánu Bohu a žili úprimne svoju vieru.

Sme volaní k modlitbám: k modlitbám za politikov, aby múdro konali v utečenecskom probléme a k modlitbám za utečencov, ktorí mnohí prežívajú dramatické

príbehy a neuveriteľné problémy.

Sme volaní k láske, k prijatiu. Medzi utečencami sú totiž iste mnohí, ktorí skutočne utekajú z vojnových oblastí, stratili svoj domov a potrebujú pomoc. Iste mnohí z nich dostanú príležitosť žiť medzi nami. Musíme sa varovať xenofóbie a snažiť sa prijať ľudí, ktorí sú iní ako my.

Sme volaní k službe. Ľudia, ktorí prichádzajú, prichádzajú do neznámeho pro-

stredia, fakticky s holými rukami. Dokážeme im my, kresťania, pomôcť? Dokážu cirkevné zbory pre nich otvoriť svoje priestory? Dokážeme podať pomocnú ruku k začleneniu do spoločnosti, k hľadaniu práce, k prijatiu? Cítíme, že tu už nemožno viac byť teoretickým kresťanom, sediacim v pohodlí svojho kresla. Cítíme, že tu sa už vyžaduje čin, obeť, skutočná viera.

-pt-

Verný až za hrob

Táto kázeň odznela dňa 6. septembra 2015 v Evanjelickom kostole v Liptovskom Jáne na službách Božích pri príležitosti zborového dňa. Pripomenuli sme si 600. výročia upálenia Majstra Jána Husa. Kázal farár z partnerského cirkevného zboru Cisownica Marek Twardzik.

*„Neboj sa toho, čo máš trpieť! Bud' verný až do smrti a dám ti veniec života!“
(Žjavenie 2, 10)*

Drahí priatelia v Liptovskom Jáne!

Váš farský deň sa prelína so 600. výročím smrti Jána Husa. Presne tak, práve pred 600 rokmi bol Ján Hus upálený na

hranici v deň svojich 46. narodenín, 6. júla 1415 počas Kostnického koncilu. Je to smutné o to viac, že od kráľa Žigmunda Luxemburského dostal ochranný glejt, ktorý

mu mal zaručiť bezpečie.

To sú teda základné informácie o Jánovi Husovi. Ale ja by som chcel teraz spomenúť niekoľko udalostí, niekoľko obrazov z jeho života, ktoré rozhodli o tom, že bol verný, verný až po hrob.

PRVÝ OBRAZ: OTVORENÉ OČI

Ján Hus žil v zaujímavej dobe. Praha bola jedným z najvýznamnejších európskych miest. Práve tam študoval Hus na významnej a renomovanej pražskej univerzite, ktorú založil Karol IV. Luxemburský, nemecký a český kráľ, a rímsky cisár. Ján Hus sa ukázal ako veľmi šikovný študent. Veľmi rýchlo získal titul magister teológie a po dvoch rokoch začal prednášať na univerzite.

Jeho teologické názory ovplyvnili učenie Jána Viklefa. V tej dobe mnoho študentov z Česka odchádzalo študovať práve do Anglicka, odkiaľ pochádzal Viklef. Medzi nimi bol aj Hieronym Pražský, ktorý do Česka priniesol Viklefove diela. Tie diela, ako uvádza kronikár: „otvorili oči Majstrovi Jánovi Husovi, keď ich čítal so svojimi prívržencami.“

DRUHÝ OBRAZ: HLAS BIBLIE Z BETLEHEMA

Skutočná kariéra či popularita Jána Husa narástla v čase, keď bol menovaný za kazateľa v Betlehemskej kaplnke v Prahe. Založil ju istý obyvateľ Prahy, ktorý chcel, aby sa tam Božie slovo hlásalo v jazyku, ktorým sa hovorilo dennodenne, teda po česky. Prečo? Nuž preto, lebo morálka obyvateľov Prahy bola na veľmi nízkej úrovni. Podľa Komenského: „Každá jedna spoločenská trieda sa dopúšťala hanebných skutkov rôzneho druhu. Kráľ, šľachta, preláti, duchovenstvo a ostatní obyvatelia sa bez zábran oddávali pažravosti, chvastaniu, pijanstvu, žiadostivosti a všetkým druhom nemravnosti.“

V tomto spoločenstve nasýtenom nemravnosťou sa stal Husov hlas práve hlasom Božieho svedomia. Hus pranieroval všetko zlé a poukazoval na Krista, na vieru ako jedinu cestu, ktorá vyslobodzuje. V meste vzplanul hnev, ale kráľovná a arcibiskup chránili Husa, ktorý kázal v Betlehemskej kaplnke s čoraz väčšou vášňou. Pri kázňach vychádzal zo Svätého písma, ktoré zaujato študoval a odhaľoval jeho obrovskú hodnotu. Môžeme smelo povedať, že medzi ľuďmi začal budovať úctu k Božiemu slovu.

A podľa vzoru Jána Viklefa začal hlásať potrebu reformácie cirkvi na základe Božieho slova. Svojimi kázňami rozprúdil isté smerovanie, ktorého charakter si ešte neuvedomoval a ktorého následky ešte nemohol predpokladať. Predovšetkým ustanovil Bibliu nad autoritu pápežov či koncilov, čím vykročil na cestu protestantizmu. Vydal sa na cestu skutočnej, silnej viery, na cestu vernosti Bohu. Ale bola to tiež cesta, ktorá ho mala zaviesť na osudnú hranicu.

TRETÍ OBRAZ: ŠOKUJÚCE KONTRASTY

V roku 1404 prišli do Prahy dvaja anglickí teológovia, James a Conrad z Canterbury. Na chodbe v dome človeka, ktorý im poskytol pohostenie, namaľovali dve fresky. Na jednej sa zračil vstup Ježiša do Jeruzalemu, ktorý sa pokorne vezie na osliatku. Na druhej vyobrazili kráľovskú skvostnú nádheru pápežskej procesie. Bolo na nej vidieť pápeža s korunou ozdobenou zlatom, perlami a drahokamami. Hrdo sa niesol na vyzdobenom koni medzi trubačmi, ktorí oznamovali jeho príchod v spoločenstve kardinálov a biskupov.

Mnoho ľudí si prichádzalo pozrieť tento kontrast medzi pokorou zakladateľa cirkvi Ježiša Krista a povýšenosťou človeka, ktorý sa považuje za jeho zástupcu.

Medzi tými, ktorí si prezerali fresky, bol

aj Ján Hus. Tento pohľad ho šokoval a spôsobil, že ešte precíznejšie študoval Sväté písmo a Viklefovo učenie.

Na základe toho napísal a uverejnil šesť najvážnejších chýb cirkvi, medzi ktorými neopomenul ani jednu z najzávažnejších – predávanie odpustkov a odpúšťanie hriechov za peniaze. Následne ich vyvesil na dverách Betlehemskej kaplnky, a tak si ich mohlo prečítať mnoho ľudí, čo v ich mysliach spôsobilo poriadny rozruch. Podobne postupoval o sto rokov neskôr Martin Luther, keď pribil 95 téz na dvere kostola vo Wittenbergu.

ŠTVRTÝ OBRAZ: BOŽIE SLOVO NA CESTÁCH

Žiaľ, všetky informácie o tom, čo sa deje v Prahe, sa veľmi rýchlo dostali k pápežovi. Ten následne vydal bulu proti Huso-

vi. Zakázal mu kázať a nariadil spáliť všetky heretické dokumenty Husa a Viklefa. Na Prahu bol uvalený interdikt, teda zákaz vykonávať všetky náboženské obrady vrátane zákazu pochovávaní mŕtvych. Znamenalo to, ako píše vtedajší kronikár, že „sa na istý čas zatvorili dvere k Pánu Bohu, kým sa spoločnosť nepodriadi vôli pápeža a nedoženie od seba heretikov“.

V dôsledku toho Hus sám opustil Prahu a stal sa kazateľom, ktorý putoval z dediny do dediny a hlásal Božie slovo.

PIATY OBRAZ: KEĎ HUS UPÁLIA, PRÍDE LABUŤ

Hus žil v dobe, ktorú v dejinách Západnej cirkvi nazývame veľkou schizmou. V tej dobe boli najskôr dvaja a neskôr dokonca traja pápeži. Ako k tomu došlo? V roku 1409 chcel koncil v Pise odvolať z úradu pápeža Gregora XII., ktorý pôsobil v Ríme, a pápeža Benedikta XIII., ktorý pôsobil v Avignone. A na ich miesto vybral Alexandra V., ktorý pôsobil v Pise. Problém spočíval v tom, že dvaja prví pápeži nezmýšľali ustúpiť, takže sa na scéne objavili traja pápeži. S cieľom vyriešiť tento problém bol v roku 1414 zvolaný Kostnický koncil, na ktorom boli úradu zbavení traja pápeži, a na ich miesto bol vybraný štvrtý – Martin V., neústupčivý protivník učenia, ktoré hlásali Viklef a Hus.

Do času výberu nového pápeža bolo potrebné vyriešiť záležitosť Jána Husa. Pozvali ho teda na koncil, aby vysvetlil svoje učenie. Keďže sa tam obával prísť, kráľ Žigmund Luxemburský mu dal železný glejt, ktorý mu zaručoval bezpečnosť počas cesty a pobytu na koncile. Ale biskupi a kardináli presvedčili kráľa, že voči heretikovi nemusí dodržať sľub. Husa uväznili už o niekoľko dní po príchode do Kostnice a následne ho

upálili na hranici v deň jeho narodenín. Taký istý osud postretol o niekoľko mesiacov neskôr jeho priateľa Hieronyma Pražského.

Hranicu pripravili na mieste, kde zakopávali uhynuté kone. Ján Hus podľa legendy mal na hranici povedať nasledujúce prorocké slová: Môžete upáliť hus, ale o sto rokov príde labuť, ktorú neupálite. V 16. storočí bol prorockou labuťou práve Martin Luther, ktorý tak o 102 rokov, v roku 1517 začal reformáciu.

ŠIESTY OBRAZ, POSLEDNÝ: PRETO, KREŠŤAN, POČÚVAJ!

Ján Hus zomrel verný svojim názorom, svojej viere založenej na Svätom písme, no predovšetkým na Bohu a Ježišovi Kristovi. Neodpadol od svojej viery, aby si zachránil život. Veľmi dobre poznal slová napísané v Biblii: „Neboj sa toho, čo máš trpieť! Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!“ Zjav 2, 10.

A teraz sa zamyslime my, koľko ľudí v dnešnej dobe náboženskej slobody nechce poznať Boha, hovoria, že im nie je vôbec potrebný. Zamyslime sa, či my, ak by sme sa dostali do podobnej situácie – by sme vytrvali vo svojej viere? Zamyslime sa, aká silná je naša viera? Ako veľmi sme verní Bohu?

A v tomto našom zamyslení nad našou vierou nech nám pomôžu slová samého Jána Husa, ktorý povedal: „Je správne, aby sa človek nepridŕžal ničoho nemravného, aby poznal Božiu pravdu a mocne sa jej držal až do smrti, pretože pravda nakoniec vyslobodí. Preto ty, verný kresťan, hľadaj pravdu, počúvaj pravdu, drž sa pravdy, bráň pravdu až do smrti, pretože pravda ťa vyslobodí. Amen.“

Marek Twardzik

Modlitba majstra Jána Husa

„Ó najsladší Kriste, tiahni nás slabých za sebou, pretože keď nás Ty nepotiahneš, nemôžeme Ťa nasledovať. Daj statočného ducha, aby bol pohotový, a ak je telo slabé, nech nás predchádza, sprevádza i nasleduje Tvoja milosť, pretože bez Teba nemôžeme nič činiť, a dokonca ani ísť pre Teba na ukrutnú smrť. Daj ducha odhodlaného, srdce nebojácne, pravú vieru, pevnú nádej a dokonalú lásku, aby sme za Teba nasadili čo najtrpezlivejšie a s radosťou svoj život.“

Stretnutie mládeže horného Liptova

Východná 14. 3. 2015 – V sobotné popoludnie 14. marca 2015 o 17,00 hod. sa v Evanjelickom dome vo Východnej zišlo prvé stretnutie mládeže horného Liptova. Zúčastnilo sa ho viac ako 70 mladých ľudí. Témou, ktorá sa niesla celým stretnutím, bol exorcizmus.

Stretnutie otvoril modlitbou brat farár Viktor Sabo spolu s dvoma mládežníčkami z Východnej. Biblickým úvodom poslúžil brat konsenior Stanislav Grega. Na základe slova Božieho (L 4, 31 – 37) zúčastneným predstavil Pána Ježiša ako toho, kto premáha zlé mocnosti vo svete. Na biblický úvod nadviazala aj prednáška brata Jakuba Dočkala s výstižným názvom: „Exorcizmus – ide to len slovom Božím!“ Z historického hľadiska vysvetlil, čo to exorcizmus vlastne je a ako sa v priebehu dejín formoval. Mládežníkom ďalej predstavil ako exorcistu aj dr. Martina Luthera. Na jeho príklade pred-

nášajúci vysvetlil to najdôležitejšie, a to skutočnosť, že nie človek, ale iba Pán Boh môže vyháňať démonov. Preto exorcizmus je možné vykonávať jedine slovom Božím a modlitbou. Záver prednášky bol obohatený diskusiou, do ktorej sa zapojili viacerí účastníci stretnutia.

Na odľahčenie atmosféry i na utuženie vzťahov boli pripravené pre mládežníkov v závere stretnutia rôzne hry a súťaže. Skôr ako sa mládežníci rozišli domov, každý zo zúčastnených dostal na pamiatku záložku s biblickým veršom, ktorý sa niesol celým stretnutím: „A vyháňal duchov slovom a uzdravoval všetkých chorých.“ (Mt 8, 16b) Stretnutie ukončila slovom na rozlúčku a modlitbou sestra seniorka Katarína Hudáková.

Ďakujeme tým, ktorí prispeli k organizácii tohto požehnaného stretnutia. Zároveň ďakujeme aj hudobnej skupine z Dovalova, ktorá celé stretnutie sprevádzala hudobnými vstupmi. Prosíme milostivého Pána Boha, aby viedol mladých ľudí, zapáľoval ich srdcia pre vieru a požehnával aj naďalej svojou prítomnosťou.

Svetlana Bodnárová

Niečo z vinohradu

Liptovský Ján 31. mája 2015 – Deň pred Medzinárodným dňom detí sa v našom chráme Božom konali rodinné služby Božie. Ako zvyčajne, aj teraz vychádzali z

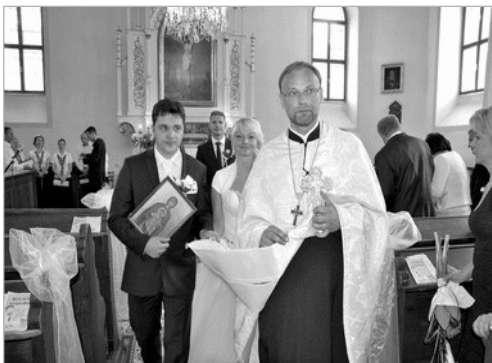
Ježišových výrokov „Ja som“. Tentoraz to bol výrok: „Ja som pravý vínný kmeň“. Názorným spôsobom bolo v kázni ukázané, že tak ako výhonok viniča zahynie, ak nie je na vínnom kmeni, práve tak zahynie i človek, ak nerastie a nežije na kmeni – Pánovi Ježišovi. Z Neho čerpáme všetku silu, múdrosť, pomoc do života počnúc od krstu cez modlitbu, Bibliu po Večeru Pánovu.

Opäť na službách Božích spieval detský spevokol Svätajánske mušky a modlila sa mládež z cirkevného zboru. Po službách Božích boli vo farskej záhrade zaujímavé súťaže.

-pt-

Pravoslávny sobáš v ev. kostole

Liptovský Ján 6. júna 2015 – Z požehnaní Jeho Vysokopreosvietenosti vладыky Juraja, pravoslávneho michalovsko-košického

ho arcibiskupa a Jeho Blaženosti vладыky Rastislava, sme udelili sviatosť manželstva v evanjelickom kostole v Liptovskom Jáne – Mariánovi Seleckému a Michaelae Chudej zo Svätého Kríža.

Najbližšia pravoslávna cirkevná obec v tomto regióne je až PCO Žilina, ktorá patrí pod Prešovskú pravoslávnu eparchiu, biskupom ktorej je Jeho Blaženosť Rastislav, arcibiskup prešovský, metropolita Českých zemí a Slovenska. Liptovský Ján patrí v schematizme prešovskej eparchie pod správu práve tohto Žilinského arcidekanátu. Z tohto dôvodu sme veľmi vďační za bratskú pomoc a pochopenie Liptovsko-oravskému seniorátu, zvlášť miestnemu p. farárovi Mgr. Petrovi Tajátovi a miestnym veriacim, že nám bolo umožnené sviatosť a požehnanie pravoslávneho manželstva udeliť v ich kostole a môcť tak byť bližšie k prostrediu, v ktorom budú manželia Marián a Michaela žiť a pracovať.

Bratská láska, ochota a príprava chrámu k sobášu bola veľmi príkladná a nás pravoslávnych veriacich presvedčila o tom, že v ECAV máme bratov a sestry v našom Pánovi a Vykupiteľovi Ježišovi Kristovi.

Manželstvo je v pravoslávnej cirkvi piatou zo siedmich sviatostí, ktorú snúbenci prijímajú ako požehnanie, ktoré v obraze vzťahu Boha a cirkvi ich spája a vedie po všetky ich spoločné dni života v obetavosti a láske až k životu večnému v raji.

Sviatosť manželstva vysluhoval prot. Mgr. Miroslav Janočko a zbor sv. Rastislava pri Katedrálnom chráme sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach v liturgickom cirkevno-slovanskom jazyku.

Mladomanželom Mariánovi a Michaelae vyprosujeme veľa Hospodinovho požehnaní na ich spoločnej ceste životom. Ve-

riacim a p. farárovi Mgr. Petrovi Tajátovi a jeho milej rodinke z Liptovského Jána „vsich blah“ do ich osobného života.

Na spoločne strávené chvíle, na prijatie a pomoc budeme radi spomínať a veríme, že ak bude príležitosť, radi sa k Vám vrátime, aby sme mohli aj bližšie spoznať ľudí, nádherný a vzácny kraj, ktorí sme vďaka Vám spoznali.

Prot. Mgr. Miroslav Janočko,
pravoslávny duchovný

Pomoc v atmosfére strachu

Liptovský Ján 13. a 14. júna 2015 – V jednu sobotu uprostred júna sme sa stali svedkami nevšednej udalosti. Skupina mladých ľudí sa pohybovala po Liptovskom Jáne a oslovovala ľudí s ponukou pomoci. Nebol za tým žiadny skrytý úmysel zisku či niečoho podobného. Motivovala ich k tomu kresťanská viera a láska. Išlo o skupinu mladých kresťanov z cirkevného zboru v Liptovskom Mikuláši, ktorí do Liptovského Jána prišli v sobotu 13. júna s túžbou ponúknuť pomoc domácnostiam či ľuďom, ktorí to potrebujú, a zároveň ich pozvať na večerné stretnutie, ktoré sa potom konalo o 17. hodine vo farskej záhrade.

Na druhý deň, v nedeľu 14. júna sa zúčastnili aj služieb Božích. Témou služieb Božích bola práve diakonia. V úvode domáci farár Peter Taját vyspovedal týchto mladých evanjelikov, prečo sa pustili do takejto služby.

Čo vás viedlo k tomu, že ste sa rozhodli pre takúto službu?

Ján Blcháč: Rozhodli sme sa pre službu, kde sme chceli prakticky pomôcť a tou praxou sme ľuďom chceli zároveň aj zehnať. Chceli sme sa s nimi rozprávať, s nie-

ktorými z vás sme sa aj porozprávali, a nakoniec sme sa za niektorých začali aj modliť a zdieľať sa aj s evanjeliom. Tak ako tí prví učeníci, ktorých Ježiš vysielal, ešte kým bol s nimi. Tak im hovoril: Chodte, neberte si nič, jednoducho len chodte, kážte evanjelium, hovorte, že sa priblížilo kráľovstvo nebeské, uzdravujte, buďte s nimi a potom sa vráťte. A to sme vlastne robili my tu. Nič sme si nezobrali so sebou – skoro nič okrem vody a niečoho sladkého – a išli sme k vám s tým, že sme chceli priniesť takú živú zvesť. Možno zasiať tam, kde ešte nebolo zasiate, alebo poliať. Myšlienka sa zrodila tak, že sme uvažovali, ako veľa sme toho od Pána Boha prijali. Chceme ísť ďalej. Chceme byť poslušní tomu, čo Boh hovorí. A On hovorí: Buďte mi svedkami do všetkých končín zeme a čiňte mi učeníkmi všetky národy! Vieme, že učeníkov za jeden deň neurobíme, ale vieme, že môžeme byť podporou pre niekoho ďalšieho. A tak sme si povedali, že chceme ísť aspoň do troch miest a na každom mieste slúžiť jeden deň. Večer sa potom stretnúť a chváliť Boha v takom príjemnom kruhu. Tak práve to sme urobili tu v Jáne včera.

Čo bolo pre vás ťažké pri tejto službe?

Juraj: Tých ťažkých vecí bolo viac. Ale prvý moment, keď sme sa tu stretli, aby sme sa rozdelili: tak ty pôjdeš tam, ty tam... Ten prvý moment: no dobre, a teraz čo? Nabráť tú odvahu, ísť a počúvať Ducha Svätého, kde pôjdem, ku komu zazvoním, koho oslovím, to je jedna ťažká vec, nájsť tú odvahu v sebe. A ďalšia ťažká vec asi bola, keď sme sa mali prihovoriť ľuďom, ktorí boli nastavení tak, že čo tu chcete, prišli ste nás okradnúť? A uvedomili sme si, že celý svet je nastavený tak, že ľudia vnímajú, že niekto od nich niečo chce. A to bolo ťažké im dať najavo, že tu nie sme

preto, aby sme niečo brali, ale aby sme niečo dali.

Aký bol cieľ, ktorý ste chceli dosiahnuť, a ako to dopadlo?

Mariana Mikulášová: Ja to tak vnímam, že sme slúžili tam, kde sme boli poslaní, kde nás Pán Boh viedol. Niekde boli dvere zatvorené, niekde boli otvorené. Niekde sme boli objímaní, niekde sme sa modlili, niekde sme počúvali tých ľudí. Spolu sme plakali, spolu sme sa smiali a navzájom sme sa povzbudzovali. Toto bol taký náš cieľ a myslím, že sme ho naplnili. A myslím, že môžeme ísť ďalej s vierou, že nám bude Pán Boh žehnať.

Čo to dalo vám osobne?

Mariana Mikulášová: Bolo to jednak zistenie, ako tento svet funguje. Mňa to trochu prekvapilo, tá atmosféra strachu, ale ani sa tomu nemôžeme čudovať.

Pán Boh, všemocný Stvoriteľ, mohol urobiť čokoľvek s týmto svetom, čo sa Mu

zapáči. Ale On nám skrze Pána Ježiša Krista dal večný život. Prišiel v Kristu, slúžil nám a poslúžil nám až tak, že sa nechal pribiť na kríž za naše hriechy. Ukázal nám tak cestu služby odpustenia, aby sme si na zemi jeden druhému pomáhali ako bratia, aby sme naozaj verili v Pána Ježiša Krista.

-pt-

Bez roka štvrté storočia

Liptovský Ján 28. júna 2015 – Ó, príd', Duchu Svätý! Táto prosba sa opakovane ozývala z piesní desiatich spevokolov, ktoré vystúpili na tohtoročnom Koncerte spevokolov Liptova. Témou stretnutia boli totiž Svätodušné piesne. Radosť, útecha, uzdravenie, očistenie, vernosť, to všetko sú prejavy Ducha Svätého, o ktorých bolo možné počuť z piesní. Koncert spevokolov Liptova bol tradičným vyvrcholením Ján-ských slávností u po 24. raz. Na budúci rok to už bude teda vzácné štvrtstoročie oslavy

Pána Boha piesňami spevokolov v Liptovskom Jáne.

-pt-

Konfirmačná rozpomienka

Pane Bože náš,
pomôž nám v Tvojej pravde stáť.
Buď naším Hradom prepevným,
svoju milosť nám neodnímaš.

Liptovský Ján 12. júla 2015 – Ako ten čas letí! Nenávratne rýchlo sa strieda deň s nocou a každé ráno sa budíme o deň starší. Čím sme starší, tým viac si uvedomujeme, že naše detstvo a mladosť sú nenávratne preč. Spomíname naň hlavne vtedy, keď sa do nášho života pripletú jubileá. Päťdesiatka, šesťdesiatka... Alebo výročia – napr. 50. výročie konfirmácie.

Na pozvanie pána farára Petra Tajáta

a cirkevného zboru sme sa 12. júla 2015 stretli v našom kostole a pripomenuli si, ako sme na základe osobného vyznania viery potvrdili krstnú zmluvu a stali sa dospelými členmi zboru.

Na fotografii z tejto slávnosti sme rozpoznávali tváre svojich vrstovníkov. Rovnako ako oni, aj my sme sa so strachom, či zvládneme konfirmačnú skúšku, v to nedeľné ráno ponáhľali do kostola.

Spomínam si, ako sme so sestrou pred odchodom do chrámu vyslovili vzácné slová odpýtanky od rodičov a krstných rodičov, ktorí nás na túto dôležitú cestu vypevádzali...

Dnes idem potvrdiť svoju krstnú zmluvu, / preto si pokladám za povinnosť prvý / ďakovať vám vrele za tú lásku vašu, / ktorou ste ma viedli až do tohto času. / Od mojej kolísky, až do tohto rána, / keď sa po prvý raz strojím k stolu Pána. / A keďže tam smiem ísť len v čistotnom rúchu, / so

zmiereným srdcom a v pokornom duchu, / prosím vás, odpusťte mi všetky moje viny, / by mi ich odpustil aj Boh Trojjediný. / A aj nabudúce držte stráž nado mnou, / slúžte mi za príklad a kráčajte so mnou / po tej pravej ceste, ktorá vedie k spáse. / Kristus je náš život a spasenie naše.

Na fotografii je nás 38 konfirmandov, 20 chlapcov a 18 dievčat. Po 50. rokoch sa nás stretlo 12. Boli to veľmi milé chvíle, za ktoré chceme nášmu cirkevnému zboru poďakovať. Pri spoločnom obede sme si pospomínali na mladé časy. V živote človeka to už tak býva, že čím je starší, tým častejšie spomína na mladosť. Mladosť nám pripomínajú práve fotografie, na ktorých mnohé tváre vybledli a dokonca niektorí naši kamaráti už nie sú medzi nami.

Ďakujeme Pánu Bohu, že nám doprial prežiť pekný naplnený deň a prosíme ho za nás všetkých, aby takýchto naplnených dní v našej začínajúcej jeseni života bolo čo najviac.

Dušan Pivko

Lev, šatník a čarodejníca

Liptovský Ján 13. – 17. júla 2015 – Poznáte film Narnia – lev, šatník a čarodejníca? Je to film, ktorý pochádza zo štúdia Walta Disneyho a je natočený na základe rovnomennej knihy C. S. Lewisa. A vedeli ste, že zmysel tohto filmu je skrz-naskrz kresťanský? Štyri deti spoznávajú zvláštny svet, ktorý nie je dovolené poznať každému. V tomto svete vládne zlá čarodejníca. Úlohou detí je bojovať s touto čarodejnicou. Na pomoc im však prichádza lev Aslan. Tento lev je zvláštny. Jeho príchodom sa všetko v prírode prebúdzajú, prichádza jar. Nakoniec poráža čarodejnicu. Ako? Tým, že

sa obetuje za všetkých. Potom však vstáva z mŕtvych a čarodejníca už nemá šancu. Nie je to alegória diela spásy, ktoré vykonal Pán Ježiš?

Preto sme sa rozhodli, že skúsime tento príbeh použiť ako tému denného detského tábora, ktorý sa konal od 13. do 17. júla v areáli cirkevného zboru. Bohatý program bol pripravený pre skupinu približne štyridsať detí.

Už prvý deň sa začal rozprávko. Deti vstúpili podobne ako v knihe či vo filme cez skriňu do Narnie – teda do zborovej miestnosti. Tam sa na úvod zoznámili a rozdelili na päť skupín – bobrov, trpaslíkov, faunov, leopardov a jednorožcov. Dostali aj prvú úlohu: pokúsiť sa urobiť plán krajiny.

Podobne to potom pokračovalo každý deň. Úryvok z filmu, potom biblická téma, tvorivé dielne, v ktorých si deti mohli vyrobiť masky, zbrane i rôzne ozdobné predmety, výlet do jaskyne i rôzne športové aktivity. Takto sme postupne prebrali biblické témy ako Stvorenie, Pád do hriechu, Aký je Boh?, Záchranný plán a Veľký Kráľ.

Jedno popoludnie bolo venované veľkej hre. Cieľom bolo hľadať Aslana podľa indícií, ktoré sa nachádzali na vyznačenej trase po celom Liptovskom Jáne. Deti museli napr. navštíviť pána starostu, poštu i kaďu. Na každom mieste našli indíciu, ktorá

zašifrovaným spôsobom viedla deti opäť na ďalšie miesto s indíciou. Nakoniec deti našli Aslana – čokoládové prekvapenie pre každého.

Záver tábora, to bola slávnostná korunovácia. Tak ako Aslan po víťazstve nad zlou čarodejnicou korunoval deti na kráľov a kráľovné Narnie a tak ako Pán Ježiš nás raz privíta vo svojom kráľovstve a posadí na tróny v nebesiach, tak aj deti boli slávnostne korunované v chráme Božom. Za zvukov slávnostnej hudby deti vstúpili do

chrámu a posadali si do lavíc. Zborový farár Peter Taját sa im prihovril krátkym zamyslením na základe slov zo Zjavenia Jánovho 2, 17: „Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkevným zborom! Kto zvíťazí, tomu dám jesť zo skrytej manny a dám mu biely kamienok, na kamienku napísané nové meno, ktoré nepozná nik, iba ten, čo ho dostane.“ Potom už postupne deti prichádzali dopredu, každé z nich dostalo biely kamienok a na ňom nové meno, a mečom bolo pasované na kráľa Narnie.

Dokončením tábora bolo potáborové stretnutie, ktoré sa uskutočnilo hneď v nasledujúcu nedeľu 19. júla na službách Božích. Deti a vedúci tu spoločne zaspievali pieseň Stretneme sa za tou riekou a každý dostal CD s fotkami z tábora.

Ďakujeme všetkých, ktorí tábor pripravili a podporili: vedúcim Janke Daňovej, Miriam Hybenovej, Veronike Koreňovej, Barborke Zollerovej, Darine Meňhartovej a

Daniele Tajátovej, spoločnosti Agria za zabezpečenie obedov, Jurajovi Jandovi za fotografovanie a tiež bratom a sestrám, ktorí prispeli koláčikom pre deti.

-pt-

Zborový deň dážd' neohrozil

Liptovský Ján 6. septembra 2015 – Zborový deň patrí k najväčším a najvýznamnejším vnútromisiijným podujatiam

cirkevného zboru. Jeho cieľom je spojiť ľudí do spoločenstva, v ktorom sa neponáhľajú domov a nemyslia na nedeľný obed, ale trávajú čas pri Božom slove a pri duchovnom programe, duchovne sa vzdelávajú a tak-tiež vzájomne sa spoznávajú v rozhovoro-
ch. Toto bolo náplňou i tohtoročného zborového dňa, na ktorom sa k nám navyše pridali bratia a sestry z partnerského cirkevného zboru Cisownica v Poľsku.

Naši priatelia prišli už v sobotu. Cestou si stihli pozrieť krásy Liptova – drevený arti-

kulárny kostol vo Svätom Kríži a Demänovskú ľadovú jaskyňu. Potom sa ubytovali v hoteli Štart a navečerali sa spoločne s predsedníctvom nášho cirkevného zboru.

V nedeľu nás už čakal samotný zborový deň. Témou celého zborového dňa bolo heslo „Verný až do smrti“. Toto heslo súvisí s postavou Majstra Jána Husa, ktorého 600. výročie upálenia si toho roku pripomíname a zároveň je výzvou pre nás všetkých, aby sme podobne boli verní Pánu Bohu. O tejto vernosti Pánu Bohu hovoril brat farár Marek Twardzik z Cisownice v kázni slova Božieho.

Po skončení služieb Božích program pokračoval ďalej. V tomto roku už nie vo farskej záhrade, keďže počasie nebolo najlepšie, ale v záhradnej reštaurácii hotela Štart. Vystúpili spevokoly: detský, ženský i mužský. S básňami vystúpil Vladimír Kubovčík, ktorému zaznelo tiež poďakovanie za vyhotovenie bráničky ku bočnému vchodu do kostola. Peter Taját mal prednášku o príklade Majstra Jána Husa. Zvlášť si všimol tri oblasti: výchovu detí, živý vzťah s Bohom a dôležitosť Písma. Nasledovala súťaž medzi dvoma družstvami: slovenským a poľským. Vyhrali Poliaci. Tešíme sa :).

Na fare bola opäť tematická výstava, tentokrát o Majstrovi Jánovi Husovi. Nechýbal, samozrejme, chutný guláš, šišky či koláče. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli, a najmä Pánu Bohu, že bol pri nás so svojou ochranou a požehnaním.

-pt-

Raw alebo joga?

Prezrela som si časopis VŠZP Partnerstvo č. 1/2015. V rubrike Životný štýl je tam propagácia raw stravy, v rubrike Náš tip pozvanie cvičiť jogu. Články sú určené pre ľudí, ktorí chcú lepšie žiť, byť zdravší, zvýšiť kvalitu svojho života. Predstavujú v nich osobnosti, ktoré sú zapálené pre vec, majú nasledovníkov a zapalujú iných. V oboch sa hovorí o telesných veciach a pritom cieľom je duch, duša. Tam prezentovaný princíp „Hodnotu jogy spoznáte tak, že ju začnete cvičiť“ je analógiou biblického princípu „Hodnotu viery spoznáte tak, že začnete veriť“. Je tam tiež napísané, že joga nie je náboženstvo. Povedala som si, že sa k tým článkom chcem vrátiť.

Stalo sa pri jednej ceste vlakom. Sústredila som sa najprv na otázky, ktoré dáva redakcia nadšenkyňa raw. Sú zaujímavé: Čo raw je? Ako začať? Dostupnosť? Čomu sa vyhnúť? Aj reakcie v článku sú zaujímavé. Pýtala som sa sama seba, ako by som reagovala na podobné otázky ohľadom kresťanstva a príslušnosti k evanjelickej cirkvi. Tiež som rozmyšľala o tom, aké sú kresťanské analógie titulu či pozície „lektorka varenia a propagátorka životného štýlu“. Bolo mi z toho celkom veselo... Články sú popretkávané jasnými a jednoduchými receptami a návodmi. Moti-

vujú čitateľa k aktivite. Zaujalo ma tiež, že je špeciálne „Joga pre bežcov“ ako pre skupinu, ktorá cvičí, ale jednostranne.

Snažila som si dať v hlave dokopy, čo raw strava a joga ponúkajú, čím sú príťažlivé. Mnohé z tých vecí sú alebo boli aj pre mňa zaujímavé a aktuálne. Je však isté, že sa to nedá porovnať s plnosťou života, ktorú dáva nasledovanie Ježiša Krista.

Z myšlienok ma vytrhli dve ženy, ktoré si k nám prisadli. Teta, ktorú sprevádzala asi tak šesťdesiatročná dcéra. Bola som ňou ohromená: Majestátna po všetkých stránkach a pritom v jej terajšom položení s pokorou a až detskou poslušnosťou prijímajúca inštrukcie svojej dcéry. Oblečená bola v cestovnej verzii spišského kroja: doma šitá sukňa, zásterka, blúzka, ručne pletený bordový sveter s krásnym vzorom... Vyžaruje z nej pokoj, vedomie, že vie, o čom je život. Že bolo veľa toho, čím prešla, že sa teší z prítomnosti a nebojí sa budúcnosti. Zároveň je však jasné, že prívrženci raw i jogy by mali ku každej etape jej života mnohé pripomienky. A ona napriek tomu ide po ceste, ktorú jej ukazuje Boh, a v príhodnej chvíli dostáva od Neho múdrosť aj potrebnú silu. Urobila mi ten deň slávnostným a ja som za ňu veľmi vďačná.

Emília Halušková

Časopis Rozmer

Zaoberá sa problematikou siekt, kultov a nových náboženských hnutí. Pomáha orientovať sa na náboženskej scéne a hľadať odpovede na otázky súvisiace s rôznymi súčasnými náboženskými vplyvmi. Je možné si ho predplatiť alebo požičať na fare. Bližšie informácie o časopise nájdete na internetovej stránke www.sekty.sk.

Malý princ

Ľudka Halušková získala v máji čestné uznanie v súťaži Literárne Košice Jána Štiavnického. Písala na tému Navštívil ma Malý Princ. Z približne 180 prác bolo ocenených asi 45 prác.

Niekoľko týždňov som bola pripútaná na lôžko. V týchto týždňoch som sa veľa vzdelávala. Mala som pokojne ležať, lenže nedokázala som len tak nečinne pozerieť na bielu stenu oproti mne. Už po niekoľkých minútach mi liezla na nervy. Čítala som rôzne náučné knihy a čím ďalej som čítala, tým viac ma to bavilo. Každé ráno som vstávala s tým, že sa dozviem zase niečo nové a prekvapujúce. Napriek tomu som sa cítila veľmi opustená. Nemala som sa s kým zasmiať ani porozprávať. Takýto život mi pripadal dosť nudný.

V jedno ráno sa to však zmenilo. Zobudila som sa a uvidela som pred sebou stáť malého ryšavého chlapčeka s vlasmi mierne vyčesanými nahor. Oblečený mal

fialový kabátik, oranžovú blúzu, zelené nohavice a čierne topánky so zvončekmi. Pri pohľade naňho som sa musela zasmiať. V živote som nevidela takýto módnny prešľap! Keď som sa konečne upokojila, pozrela som do jeho tváre a zháčila som sa. Na tvári mal urazený výraz a v očiach mal prekvapenie a mierne pohrdanie. Keď som si celú situáciu premyslela, došlo mi, že to odo mňa nebolo veľmi pekné. Ale keď som sa chcela ospravedlniť, čudný chlapec mi len kývnutím ruky naznačil, aby som bola ticho a zmizol. Prezrela som si ešte raz miesto, kde stál, či je naozaj preč. Odttedy som naňho nemohla prestať myslieť. Kto bol ten čudný chlapec? Odkiaľ bol? A čo tu vlastne robil?

Na druhé ráno som sa zobudila na mierne klopanie. Keď som otvorila oči, stál predou mnou ten istý chlapec. Hneď som sa mu pokorne ospravedlnila za ten včerajšok a začala som so svojimi otázkami. „Ako sa voláš? A odkiaľ pochádzaš?“ povedala som so záujmom v hlase. „Som Malý princ. A pochádzam z Misequaru,“ odpovedal. Keď uvidel nepochopenie v mojej tvári, doplnil: „To je centrála na planéte M.“ A tak sme sa spolu zoznámili.

Malý princ ku mne každé ráno chodil a rozprával mi o sebe a o svojej planéte. Často sme sa spolu smiali i hrali rôzne hry. Takto mi utekali dni. Odkedy ma navštevoval Malý princ, bola som oveľa

spokojnejšia i šťastnejšia. Niektoré dni sa Malý princ ani neukázal. Jedno ráno som sa znova zobudila na klopkanie. Keď som otvorila oči, uvidela som princovu tvár. Tváril sa veľmi vážne. „Čo sa stalo?“ spýtala som sa s obavami. „Nakreslila by si mi ovečku?“ opýtal sa s nádejou v hlase. „Ovečku? A nakresliť? Myslí to vážne?“ spýtala som sa sama seba. Zrejme pochopil otázniky v mojich očiach – „Áno, myslím to vážne. Nakreslila by si mi ovečku? Bielu?“ myklo mu kútikmi úst a potom zmizol, lebo práve prichádzali domov moji rodičia.

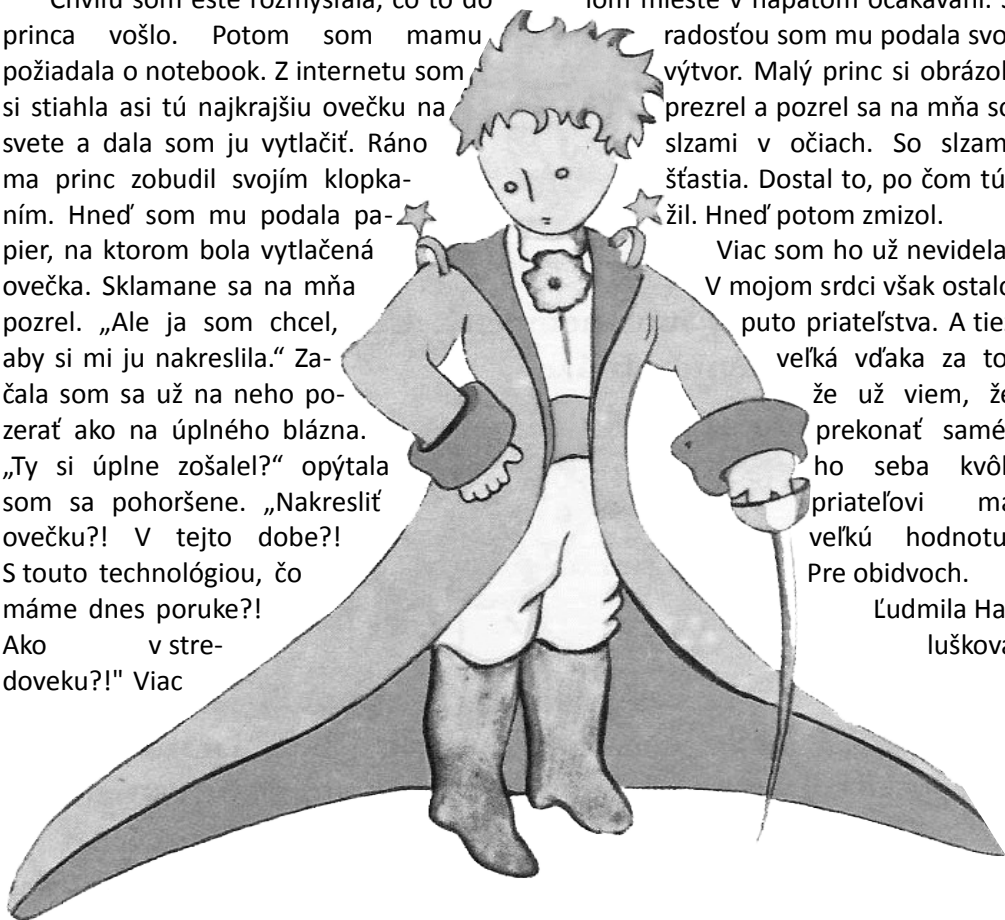
Chvíľu som ešte rozmýšľala, čo to do princa vošlo. Potom som mamu požiadala o notebook. Z internetu som si stiahla asi tú najkrajšiu ovečku na svete a dala som ju vytlačiť. Ráno ma princ zobudil svojím klopkaním. Hneď som mu podala papier, na ktorom bola vytlačená ovečka. Sklamane sa na mňa pozrel. „Ale ja som chcel, aby si mi ju nakreslila.“ Začala som sa už na neho pozerať ako na úplného blázna. „Ty si úplne zošalel?“ opýtala som sa pohoršene. „Nakresliť ovečku?! V tejto dobe?! S touto technológiou, čo máme dnes poruke?! Ako v stre-doveku?!“ Viac

sme sa už k tej téme nevrátili. Princ sa so mnou zabával ako predtým, ale v jeho očiach som si všimla sklamanie. Aj keď odišiel, stále ma prenasledoval ten jeho sklamaný pohľad. Už som to nemohla vydržať, zobrala som si farbičky, ceruzku, papier a začala som kresliť ovečku. Keď sa mi ako-tak podarila, prikreslila som k nej aj trávu, kvety, stromy, oblohu i slnko. Dokončený obrázok som položila na stolík vedľa postele a tešila som sa na to, ako sa bude zajtra tváriť Malý princ.

Na druhý deň ráno som sa zobudila na klopkanie. Princ stál na svojom obvyklom mieste v napätom očakávaní. S radosťou som mu podala svoj výtvor. Malý princ si obrázok prezrel a pozrel sa na mňa so slzami v očiach. So slzami šťastia. Dostal to, po čom túžil. Hneď potom zmizol.

Viac som ho už nevidela. V mojom srdci však ostalo puto priateľstva. A tiež veľká vďaka za to, že už viem, že prekonať samého seba kvôli priateľovi má veľkú hodnotu. Pre obidvoch.

Ľudmila Ha-lušková

Modlitba alebo najlepší vtip roka?

„Milý Bože, chodím každý deň do práce a ťažko robím osem hodín, zatiaľ čo moja žena si pekne sedí doma. Chcem, aby si vedel, čo musím vydržať, tak ťa prosím, dovoľ, aby jej telo bolo aspoň na jeden deň premenené s mojím. Amen.“

Boh vo svojej nekonečnej múdrosti splnil mužovo prianie. Nasledujúce ráno sa muž prebudil ako žena. Vstal, urobil rýchlo pre svojho manžela raňajky, nakrmil psa a mačku, prebudil deti, pripravil im šaty do školy, dal im raňajky, zabalil

desiatu a odviezol ich autom do školy. Prišiel domov, pozbieral veci do čistiarne, zastavil sa v banke, išiel na nákup po zeleninu, po mäso, mlieko, potom išiel domov, vyložil nákup, zaplatil účty a všetko zapísal do účtovnej knihy.

Potom vyčistil debničku na mačacie výkaly, vykúpal psa. To už bola jedna hodina popoludní, tak sa ponáhlal, aby postlal posteľ, vypral, pozametal, utrel podlahu v kuchyni.

Rýchlo bežal do školy vyzdvihnúť deti a po ceste domov sa s nimi pohádal. Pripravil im mlieko a sušienky, postaral sa, aby si urobili domáce úlohy. Potom vybral žehliacu dosku a pri žehlení sa pozeral na televíziu.

O 16,30 začal čistiť zemiaky a zeleninu na šalát, obalil bravčové rezne, nakrájal čerstvú fazuľu na večeru, večeru pripravil, prestrel pre manžela a deti. Po

večeri nakrmil psa a mačku, upratol kuchyňu, pustil umývačku riadu, poskladal prádlo, vykúpal deti, uložil ich do postele a prečítal im rozprávku.

O desiatej večer bol už taký vyčerpaný, že šiel do postele, kde ho čakali manželské povinnosti, a ani sa nepostáľoval. Ďalšieho rána, len čo sa prebudil, kľakol pri posteli a takto sa modlil:

„Bože, nechápem, čo som si to predstavoval? Ako som sa len mýlil, keď som závidel svojej žene, že je celý deň doma. Prosím Ťa, veľmi Ťa prosím, vráť ma späť do môjho tela.

Boh vo svojej nekonečnej múdrosti odpovedal:

„Syn môj, vidím, že si si vzal ponaučenie, veľmi rád by som všetko zmenil, ako to bolo predtým, ale môžem to urobiť len za deväť mesiacov. Včera v noci si totiž otehotnel.

-piv-

Voňavý ovocný čaj s kúskami ovocia

Šikovné gazdinky vymyslia všeličo na pohostenie pre návštevu. Prekvapme aj my návštevu voňavým pečeným čajom. V zime horúci – na zohriatie tela a v lete chladný na zdravé osvieženie. Všetky ingrediencie sú samé zdravé dobroty.

Na prípravu cca 50 porcií potrebujeme:

- 2 citróny
- 1 kg jablík
- 1 kg hrušiek
- 150 g sušených sliviek
- 150 g ananásového kompótu
- 2 vrecúška zeleného čaju
- 100 g hnedého cukru
- 2 ks celej škorice
- 15 ks klinčekov
- 3 ks anízu

Čas prípravy: 40 + 30 min.

Postup:

Očistené a ošúpané ovocie nakrájame na malé kocky. Vložíme do pekáča a pečieme 20 – 30 minút pri 150 stupňoch. Medzitým si uvaríme pol litra zeleného čaju, do ktorého pridáme škoricu, klinčeky, aníz a hnedý cukor. Uvarený čaj precedíme, vylejeme do hrnca spolu s upečeným ovocím a krátko povaríme. Ešte horúce naplníme do pohárov. Poháre uzatvoríme a otočíme na pol hodiny hore dnom.

Podávame:

3 lyžičky pečeného čaju zalejeme vriacou alebo studenou vodou. Prisladíme medom. Otvorený pohár skladujeme v chladničke.

-piv-

Tolerančný patent a náš cirkevný zbor

Pripomienka pri 230. výročí posvätenia chrámu v Liptovskom Jáne

25. októbra 1781 panovník Jozef II., syn Márie Terézie, vydal Tolerančný patent, ktorý podrobne stanovil náboženské slobody aj pre nekatolíkov, tzn. evanjelikov augsburského a helvétskeho vy-

znania, a tiež pre pravoslávnych kresťanov v Rakúsko-Uhorsku. V bode 2 tohto patentu sa udáva, kde a za akých podmienok si evanjelici môžu zriadiť cirkevný zbor a postaviť kostol, faru a školu.

Podmienkou bolo, aby na takom mieste bolo aspoň 100 evanjelických rodín. Kostol mohol byť aj z kameňa, nesmel mať však vchod z ulice a musel byť bez veže a zvonov. Pri jeho stavbe sa muselo dohliadať, aby ľud nebol príliš zaťažovaný a mohol platiť dane, ktoré požadoval štát.

Prípravné práce k zriadeniu evanjelického cirkevného zboru v Liptovskom Jáne sa začali v roku 1783 pod patronátom rodu Sentiványovcov a evanjelických obyvateľov obcí Liptovský Ján, Podtureň, Uhorská Ves, Závažná Poruba a Liptovská Porúbka.

Priamo na panovníka adresovali v marci 1783, teda dva roky po vydaní Tolerančného patentu, obšiahly spis „PROTOCOLUM“ v dvoch jazykoch, v latinčine a bibličtine (slovakizovanej češtine), kde zdôvodňujú, ako sú pripravení zriadiť cirkevný zbor, postaviť kostol, školu aj faru a zabezpečiť materiálne farára a učiteľa.

Z Protokolu sa dozvedáme, že pozemok pod kostolom a farou a tiež školou daroval cirkevnému zboru pán Alexander Szentivány 6. októbra 1783.

Pretože kostol sa dostaval až v roku 1785, bolo treba zaistiť náhradné bohoslužobné priestory. Preto sa v „Protokole“ zaväzuje pán Michal Szentivány

Ecclesiae Evangelicae

SZENT=IUANIENSIS

Inclyto Comitatus Liptovi. ingremiata

PROTOCOLUM

continens

Natales ejusdem Ecclesiae, memorabiliora item Fata, Dominorum Inspectorum Determinationes, Documentorum rem Ecclesiae concernentium Paria, Ministrorum et Rectorum permutationes, Cassae Ecclesiae administrationem, aliaque externum statum Ecclesiae huius quomodocumque concernentia

inchoatum sub Inspectoratu

Spectabilium Dominorum

GABRIELIS ^{sen} ET ALEXII SZENT=IUANY

ac sub tutela reliquorum

Spectabilium Dominorum

Ecclesiae huius Patronorum Evangel

utpote

DD. ALEXANDRI ^{sen} MATTHIAE ^{sen} LA

DISLAI CASPARI, ALEXANDRI ^{jun} DA

NIELIS ET MARTINI

omnium de & in Eadem

SZENT=IUANY

Ann o: M DCC LXXXIII

mladší, že zatiaľ sa budú bohoslužby slúžiť v jeho dome v kaštieli a poskytne tiež bývanie pre kňaza a učiteľa. Vo svojom vyhlásení píše: „Ja z dobrovoľného mého pohnutí odchádzajúce s manželkou a deťmi do Trenčína dávam dobrovoľne do úplných dvanácti Roků, môj Svatojánsky Dům, Dvůr, pravou polovicu humna neb Stodoly s majetkami okolo Domu se nachádzajúcima, dvoma záhradami a záhradou s dreveným domem. Tak do predpísaných dvanácti Roků, žiadnej prekážky nemám činiť, ani nebudem, ani nech-

cem. Na čo podpisujem a moji urozenou pečatí potvrdzujem a Signujem.“ Ďalší ôsmi páni z rodu Szentivány (Sándor, Gábor, Eleti, Láslo, Calman, Sándor ml., Daniel a Martin) sľubujú a sa písomne zaväzujú všetko riadne udržiavať a spravovať a spolu s ľudom vystaviť cirkevné budovy. „Tento písomný Contract našim podpisom a pečatí potvrzený vydáme dne 29 marca 1783.“

V „Protokole“ je ďalej súpis finančnej zbierky na kostol „oratorium“. Najprv sú spísaní 12 členovia rodu Szentivány, každý koľko daruje financií. Potom sú spísané obce a menovite v nich občania, každý koľko daruje:

1./ L. Porúbka (Kis Poruba) 59 gazdov

2./ L. Ján (Szent-Ivány) 34 gazdov

3./ Závažná Poruba (Neméth Poruba) 36 gazdov

4./ Uh. Ves (Magyar Falva) 14 gazdov

5./ Podtureň (Pottornya) 18 gazdov

Kostol bol postavený v roku 1785 a na prvú adventnú nedeľu bol posvätený.

V roku 1789 bola k cirkevnému zboru pričlenená obec Beňadiková, ktorá pôvodne mala patriť do Vrbicko-mikuláškého cirkevného zboru so Stošicami. Za Beňadikovú prispeli finančne na dostavbenie fary zemanu Kiseliovci, Ditrichovci a Lulyovci, spolu 12 rodín.

Tolerančný patent, ktorý umožnil vybudovať aj náš cirkevný zbor, stál veľa obetí, námahy a starostí, aby sa mohlo zvestovať slovo Božie a prisluhovať sviatosti čiste, podľa Augsburgského vyznania a našich Symbolických kníh.

Ing. Ján Paciga, PhD.,
kronikár cirkevného zboru

Anarium Oblationum pro Oratorio Rint-ivanienfi															
Nomen Professionum	Pro Ereptione Oratorii								Pro Subsistentia Ministerii						
	Anno rati fami harum	in Sarata 24/	Calce Hetera Jovan a den 28	Lano Orga a den 86	Ladina Curri a den 10	Traba Ico fin a den 78	Altera singula a den 10	Curri a den 33 1/2	Magna a den 16 1/2	alutno ad paratan n daci prian 24/	in Sarata	Alutno a den 20	Floris a den 10	Alutno a den 10	Reductio a den 24/
MD. Notulus de Lany	17.	1200	1080	144	360	240	1200	252	360	864	54 1/2	120	24	24	60
Jos. J. Porubka	59	22	98	224	126			16	282	60	21 1/2	15	48	16 1/2	21
Jos. J. S. Ivany	24	72	88	44	178			24	314	111	22 1/2	15	5	10	21
Jos. J. N. Poruba	26	26	68	244	178			24	180	80	80	11	35	11	17
Jos. J. S. Hagvarfal	14	23	60	44	46			12	40	18	86 1/2	2	80	24	7
Jos. J. Pottornya	18	11	88	9	72			8	142	40	90	3	60	44	6
Summa Summarum	170	1363	60	1080	256	960	240	1200	536	1250	179	168	25	46 1/2	102

Svätováňka

Tak sviet' vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky
a vebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.

Detská príloha zborového časopisu

Ev. podľa Matúša 5,16

Ahoj kamaráti!

V tomto roku sme si pripomenuli 600 rokov od smrti Jána Husa. Ján Hus je považovaný za predchodcu protestantstva.

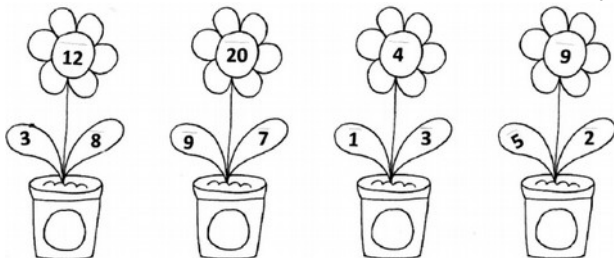
Narodil sa v milujúcej rodine. Kde to bolo, to sa dozviete, ak vyplníte tajničku. Pomôžu vám texty z Biblie.

1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						

1. slová, ktoré volali ľudia pri vstupe Pána Ježiša do Jeruzalema
(.... Na výsostiach! Marek 11, 13)
2. Peter bol Ježišov
3. prorok, ktorý pomazal Dávida za kráľa (1. Samuelova 16, 13)
4. vyvolený národ, krajina
5. mesto, do ktorého mal ísť kázať prorok Jonáš
6. matka Timoteova (2. Timoteovi 1, 5)
7. zhromaždenie veriacich

Ján Hus sa veľmi dobre učil. Vyštudoval za kňaza. Mnohé veci v cirkvi sa mu nepáčili. Či to bolo predávanie odpustkov, alebo uprednostňovanie pápeža pred Pánom Ježišom ako hlavou cirkvi.

Od čísla na kvietku odpočítaj čísla na listoch. Výsledok vpiš do kruhu na kvetináčik. Do-staneš štvormiestne číslo – rok, keď Ján Hus začal kázať v Betlehemskej kaplnke.

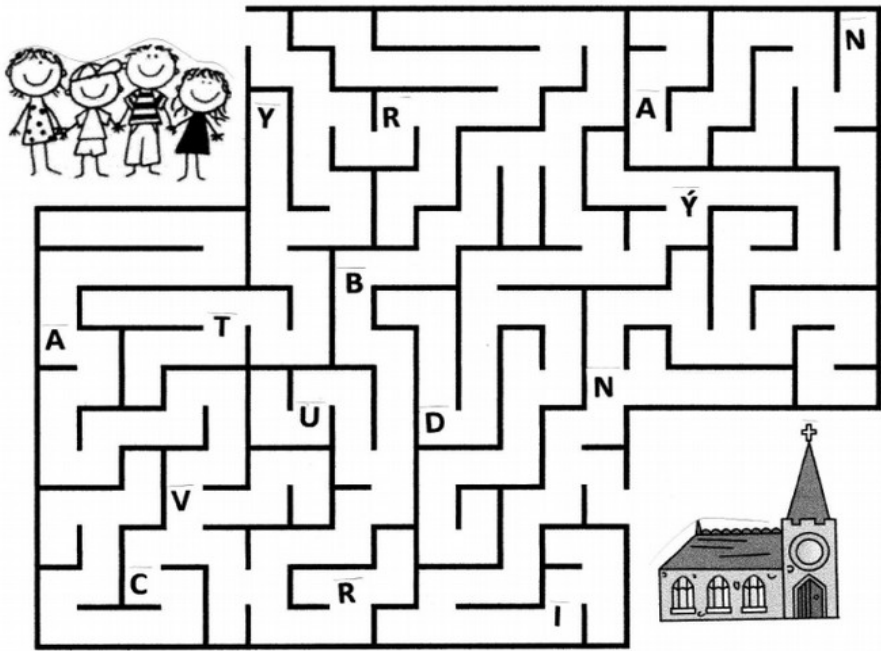

Cisár, ktorého meno nájdete v zašifrovanej tabuľke, prisľúbil Jánovi Husovi slobodný príchod a verejné vypočutie na cirkevnom zhromaždení v Kostnici. Hus na toto zhromaždenie prišiel, ale proti nepriateľom sa nemohol brániť a uväznili ho.

	1	2	3	4	5
A	D	R	M	E	S
B	P	J	Ť	I	Š
C	T	Ž	Á	G	A
D	U	H	Y	O	I
E	V	F	A	N	G

C2	B4	E5	A3	D1	E4	A1

Ján Hus bol vyhlásený za kacíra a zbavený kňazskej hodnosti. 6. 7. 1415 bol upálený. Jeho popol bol rozsypaný do rieky, ktorej meno zistíte, ak správne prejdete bludiskom a pomôžete deťom nájsť rozsypané písmenká. Názov rieky tvoria len tri písmenká.

Nájdite zobrazené predmety v dvojsmerovke a vyčiarknite ich. Zvyšné písmená vytvoria slovo, ktoré sa šesťkrát opakuje vo výroku Jána Husa. Nájdite ho a doplňte.

K	O	Š	E	Ľ	A
O	H	E	Ň	P	R
S	A	Ú	S	T	A
T	V	P	E	R	O
I	U	CH	O	D	U
K	O	S	T	O	L

„Hľadaj _____, počuj _____, uč sa _____, miluj _____, drž _____, bráň _____ až do smrti.“

Pripravila Janka Daňová

Správne riešenia úloh z Chlebička č. 1/2015:

1. symbol: KRIŽ – je symbolom ukrižovania Pána Ježiša Krista.

2. symbol: RYBA – v gréčtine ichthys, čo je skratka gréckeho vyznania „Ježiš Kristus, Syn Boží, Spasiteľ“.

3. symbol: KORUNA – je symbolom Krista Kráľa.

Keďže sme nedostali žiadne správne riešenia, nebol odmenený nikto. Veríme, že tentoraz sa to zlepší. Správne riešenia prinášajte na faru alebo zasielajte na adresu farského úradu čo najskôr. Traja úspešní riešitelia budú odmenení vecnými odmenami.

Matrika od 1. 4. do 26. 11. 2015

V meno Trojjediného Boha boli pokrstení a členmi cirkevného zboru sa stali

2. 5. 2015	Natália Perašínová	Bratislava
7. 6. 2015	Filip Fašanok	Beňadiková
21. 6. 2015	Vladimír Mihok	Liptovský Mikuláš
24. 10. 2015	Adam Račko	Liptovský Mikuláš
31. 10. 2015	Martin Kompíš	Liptovský Ján
14. 11. 2015	Radovan Sokol	Podtureň
14. 11. 2015	Peter Janek	Podtureň

„Veď ktorí ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli.“ (Galatským 3, 27)

Manželstvo uzavreli

19. 6. 2015	Vladimír Mihok z Lipt. Mikuláša a Klaudia Brdárová z Lipt. Mikuláša
15. 8. 2015	Martin Krajčí z Lipt. Mikuláša a Martina Petrášová z Lipt. Mikuláša
5. 9. 2015	Ing. Emil Tkáč z Košíc a Mgr. Alexandra Jezná z Lipt. Mikuláša
17. 10. 2015	Pavel Fodor z Lipt. Jána a Petra Porubánová z Lipt. Mikuláša
24. 10. 2015	Libor Ladányi z Lipt. Mikuláša Jana Púchovská z Lipt. Mikuláša
24. 10. 2015	Andrej Halčín z Važca a Ing. Anna Šingliarová z Važca

„Manželstvo všetci majte v úcte.“ (Židom 13, 4)

V nádeji vzkriesenia sme sa lúčili

5. 4. 2015	Anna Ciglerová, rod. Plchová	Uhorská Ves
5. 5. 2015	Viera Almanová, rod. Nikoléniová	Uhorská Ves
24. 5. 2015	Anna Sopková, rod. Ciglerová	Uhorská Ves
7. 6. 2015	Oľga Droppová, rod. Jančušková	Liptovský Ján
4. 7. 2015	Peter Cigler	Uhorská Ves
9. 7. 2015	Michal Dzuriak	Jamník
8. 8. 2015	Ján Žiaran	Liptovský Hrádok
3. 8. 2015	Oľga Salbotová, rod. Mlynarčíková	Podtureň
16. 8. 2015	Ivan Šlachta	Podtureň
21. 11. 2015	Emília Beťková, rod. Chlebová	Uhorská Ves

„Ježiš riekol: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“ (Ján 11, 25)

V. EVANJELICKÉ CIRKEVNÉ DNI

6. – 8. júl 2016

Békešská Čaba

Rámcový program V. ECD

6. 7. 2016 – streda

- 14:00 – 16:00 Príchod do Békešskej Čaby, ubytovanie
15:00 – 16:00 Rokovanie vedúcich predstaviteľov
slovenských evanjelických cirkví
16:30 – 17:30 Večera
18:00 – 19:00 Večerné služby Božie
20:00 – 23:00 Stretnutie pri duchovnej piesni

7. 7. 2016 – štvrtok

- 8:00 – 9:30 Stretnutie s hosťami Trojpartnerstva
10:00 – 11:30 Slávnostné služby Božie
11:30 – 13:00 Obed, ľudové piesne
13:00 – 14:30 Diskusné fóra
15:00 – 18:00 Prezentácie slovenských
evanjelikov žijúcich v zahraničí
18:30 – 20:00 Večera, ľudové piesne
20:00 – 22:30 Divadlo: Pevce Boží
20:00 – 22:30 Koncerty kresťanskej hudby
22:30 – 24:00 Neformálne stretnutia „Noc v stane“

8. 7. 2016 – piatok

- 8:00 – 8:45 Ranná pobožnosť
9:00 Odchod do Budapešti

*„O Tvojich svedectvách chcem hovoriť,
pred kráľmi sa nezahanbím.“ (Ž 119, 46)*

X. STRETNUTIE KREŠŤANOV

(7.) 8. – 10. JÚL 2016

Budapešť

2. 12. 2015 Streda	16,30 hod.	Kult. dom v Beňadikovej	Adventná večiereň
3. 12. 2015 Štvrtok	17,00 hod.	Zb. miestnosť na ev. fare v L. Jáne	Adventná večiereň
6. 12. 2015 2. adventná nedeľa	9,00 hod.	Ev. kostol v L. Jáne	Služby Božie s požehnaním detí, spoveďou a Večerou Pánovou
9. 12. 2015 Streda	16,30 hod.	Knižnica v Uh. Vsi	Adventná večiereň
10. 12. 2015 Štvrtok	17,00 hod.	Zb. miestnosť na ev. fare v L. Jáne	Adventná večiereň
13. 12. 2015 3. adventná nedeľa	9,00 hod.	Ev. kostol v L. Jáne	Služby Božie s požehnaním detí, spoveďou a Večerou Pánovou
16. 12. 2015 Streda	16,30 hod.	Zasadačka Ob. úradu v Podturni	Adventná večiereň
17. 12. 2015 Štvrtok	17,00 hod.	Zb. miestnosť na ev. fare v L. Jáne	Adventná večiereň
20. 12. 2015 4. adventná nedeľa	9,00 hod.	Ev. kostol v L. Jáne	Služby Božie s požehnaním detí, spoveďou a Večerou Pánovou
24. 12. 2015 Štedrý večer	16,00 hod.	Ev. kostol v L. Jáne	Štedrovečerné služby Božie
25. 12. 2015 1. sviatok vianočný	9,00 hod.	Ev. kostol v L. Jáne	Slávnostné služby Božie
26. 12. 2015 2. sviatok vianočný	9,00 hod.	Ev. kostol v L. Jáne	Slávnostné služby Božie

Štedrovečerné služby Božie 24. 12. 2015 DOPRAVA

15:15 zastávky v Beňadikovej

15:25 zastávka pri Jednote v Podturni

15:30 Uhorská Ves

**Štedrovečerné služby Božie sú o 16. hod.
Po službách Božích doprava späť.**